

İncil'deki İsa'ya, kiliselere ve onun bağılılığına makul ve bilimsel olarak tutarlı bir alternatifin kısa biçimi

www.michael-preuschoff.de

Gerçek İsa'nın gençlere olan ilgisi günümüze aktarılmıştır: farklı cinselliği tüketmek değil, onu geliştirmek!

Ayrıntılı versiyonu şu adreste bulabilirsiniz: <https://basisreli.lima-city.de/krum-lin-tuerk-lang.pdf>

1. Orijinal Yahudi inancı (yani Hıristiyan inancımızın temeli) bir din değil, özellikle konu cinsellik olduğunda hayata karşı bir tutumdur:

a) gerçek tekeşlilik, yani ömür boyu tek bir cinsel partner (dulluk durumu hariç)

b) en azından büyük dinlerde mevcut olmayan, kadınların açık orgazm hakkı

c) gerçek ahlâkın vizyonu, bedenini veya "cinsel kısımların" saklanması değil, ruhtan gelir. Bu anlamda cennet hikâyesini, çıplaklığın açıkça vurgulandığı bir vizyon olarak görmeliyiz!

2. Ancak İsa'nın zamanındaki nüfuzlu çevreler, hayata karşı bu gerçek Yahudi tutumuyla ilgilenmemekle kalmamış, aynı zamanda kadınlara ahlaksızlığa şantaj yaparak doğrudan şantaj yaparak düpedüz suçlu olmuşlardır: bunun bir örneği, İsa'daki günahkarın hikâyesidir. Yuhanna İncili. Bu, öncelikle diğer kadınları uyarmak için demimonde tarafından verilen bir ceza hikâyesidir. Eski Ahit'teki Daniel kitabının ekinde yer alan Susanna'nın hikâyesi sorunu en basit şekilde yansıtır: "iki tanık duruşması". Kadınlara, zamanın ahlaki yasalarını kötüye kullanan iki tanık tarafından fuhuş yaptırmak için şantaja maruz kalıyor: ya bizimle seks yaparsınız (bu, fuhuş için adam toplamak anlamına geliyordu), ya da sizi bir erkekle seks yaparken yakaladığımızı bildiririz. eşiniz değilse idam edileceksiniz. Dindarlar ise başka tarafa bakıp neyin gerçek olduğunu tam olarak bilmek istemediler ve bu nedenle bu suç çevrelerinin uşakları oldular, deyim yerindeyse mafya benzeri bir durumdu.

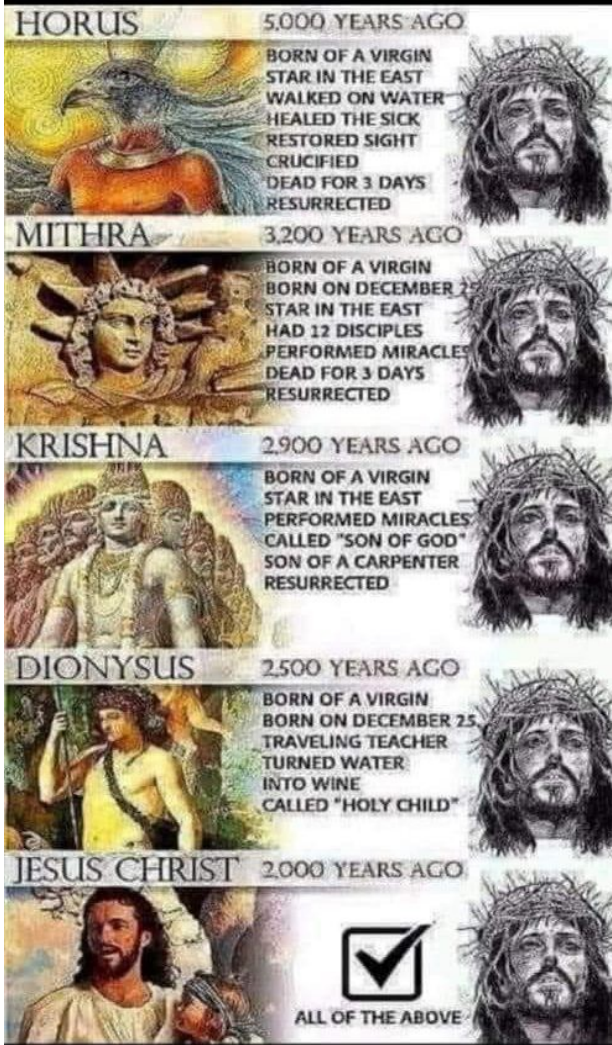
“İsa ve Günahkar” tablosunu doğru yorumlarsam, ressam Yaşlı Lukas Cranach'ın vardı. A. (1472-1553) Yuhanna İncili'ndeki öyküyle ilgili benim gibi aynı görüşe sahipler: Bunun bir suç öyküsü olduğu görüşü. Sanırım taşçı olabilecek kişilerin suçlu olduğunu düşünürseniz, bunu daha net bir şekilde ortaya koyamazsınız, en azından sıkıcı ahlakçılara benzemiyorlar. Ve sağdaki arkadaki iki "yaşlı bilge beyefendi", yalnızca yüzeyi gören ve gerçekte neler olup bittiğini bilmeyen (bilmek istemeyen) tipik son derece entelektüel ilahiyatçılar ve filozoflardır (ve muhtemelen çoğu gazeteci de).

Bu sayede suçlular istedikleri her şeyi yapmaya devam edebilirler. Büyüleyici bir resim! Bunu neden Vietnam'da benim için yaptırdığımı zaten biliyorum! Bu arada: Cizvit Rupert Lay (bir derste belirtildiği gibi) günahkarın kurtuluşunun öyküsünün Yuhanna İncili'nin geri kalanından daha doğru olduğunu düşünüyor - ve "ayrıntılı versiyonun" başında bahsedilen üç kitabı da hesaba kattıktan sonra, bunun genel olarak diğer İncillerin (neredeyse) tamamından daha doğru olduğunu düşünüyorum.

3. Sonuç olarak, İsa'nın zamanındaki Yahudilerin hayata karşı orijinal tutumu tamamen bozulmuş ve tipik bir iş modeli dinine dönüşmüştü. Önemli olan "paranın kutuda olmasıydı": tapınak kültürü, tövbe vaazları, talepler fedakarlıklar için, (devam eden) bir yaşamın ve ölümün güvencesi. Tapınak insanları gerçek ahlakla ilgilenmiyorlardı; asıl mesele onların ahlaksızlıktan kazanç sağlaması ve paranın doğru olmasıydı.

4. Gerçek İsa yeni bir din kurmak istemiyordu, bunun yerine Yahudilerin hayata karşı orijinal tutumunu yeniden canlandırmak istiyordu. Yuhanna İncili'ndeki günahkarın taşlanmaktan kurtarılmasının hikayesi, gerçek İsa'ya yapılan nihai referanstır! Ahlaksızlık sistemini alenen kına-

mişti, ancak "çevreler" buna katlanmadı ve bu nedenle İsa adlı cinayetle "ortadan kaldırıldı" - suç çevreleri ve din adamları, tabiri caizse mükemmel bir şekilde birlikte çalıştılar ("Dindarlar" gerçekte ne olup bittiğini tam olarak bilmek istiyorlardı; tıpkı bir mafya gibi, evet o bir mafyaydı!).

İnternetten: İsa hakkında anlatılan hikayelerin aynısı, ondan çok önce Tanrı'nın diğer oğulları hakkında da anlatılmıştı.

5. Ancak gerçek İsa'nın kaygısı birçok insanın bilincindeydi; yeterince uzun süre açıkça konuşmuştu. Ve birçoğu onun ölümünden sonra da onun ruhuyla devam etti. Elbette İsa'yı öldürenlerin bundan hiç hoşlanmadığı görüldü. Bu İsa takipçilerini yok edemezsiniz, çok fazla vardı ve hepsinden önemlisi, bu İsa takipçilerinin kim olduğunu bile bilmiyordunuz. Çözüm, İsa'nın yeni bir biyografisini kullanarak ruhunu söndürmekti: Yeni Ahit. Bu nedenle, mevcut inancımız, Budizm'den ve Yahudilerin Eski Ahit'inden serpiştirilmiş tüm bu tuhaf tanrı hikayeleriyle eski dinlerin bir karışımıdır. Olasılık hesabına, hatta sağduyuya göre, bir Tanrı oğlunun bakireden doğuşundan, diriliş ve göğe yükselişine kadar tanrılara dair bu hikayelerin tamamının tek bir kişiye sığması imkansızdır: çok fazla tesadüf yoktur. ! İncil'deki İsa bir kurgudur, Yeni Ahit ise tabiri caizse mafyanın yaptırdığı bir eserdir.

6. Bu dolandırıcılığın baş kahramanı “yeni gelen” Paul'du! Hiçbir zaman İsa'ya dönmemişti, sadece taktik değiştirmişti. Ve böylece o, gerçek İsa'nın takipçilerinin gözüne girmiş ve bizzat İsa'dan aldığı iddia edilen vahiylerle dayanarak onları İsa hakkında aldatmaya kandırmıştı. Kim inanırsa kurtulacaktır. Ve bunların hepsi Yeni Ahit'in tamamının temeliydi.

7. Gerçek İsa'nın yeniden inşası, tüm ilahiyatçılar tarafından da kesin kabul edilen üç gerçek sayesinde kolaylıkla mümkündür:

a) fahişelerle ve vergi tahsildarlarıyla, yani mafyanın tipik iş alanlarındaki insanlarla arkadaştı (tabii ki vergi tahsildarları işlerini alabilmek veya işlerini sürdürebilmek için koruma parası ödemek zorundaydı).

b) halka açık bir şekilde konuştu, elbette İncil yazarlarının ağzına koyduğu "Ne mutlu ruhen fakir olanlara" gibi önemsiz şeyler hakkında değil (bu yüzden asla öldürülmezdi)

c) çarmıha gerildi

Bundan gerçek İsa'yı çok iyi bir şekilde yeniden inşa edebilirsiniz: O, fahişelerden mesleklerinde nasıl şantaja maruz kaldıklarını öğrendi, daha sonra bu konuda kamuoyuna konuştu ve şantajcıları ve "din görevlilerini" (yani din bilginlerini ve Ferisileri) kınadı. ., başka tarafa bakarak suç ortağı olan, ikiyüzlü ve insanlığı küçümseyen kişiler. Yahudi kanunlarına göre hepsinin suçlanması ve cezalandırılması gerekirdi, ancak İsa'dan daha hızlı davrandılar ve durumu tersine çevirerek uydurma bir küfür suçlamasıyla İsa'yı öldürdüler.

8. İsa'nın zamanındaki kadına yönelik aşağılama bugün de varlığını sürdürüyor, sadece farklı bir şekilde kendini gösteriyor: O zamanlar kadınlar şantaj yoluyla aslında kendi doğalarına uygun olan gerçek ahlaktan alıkonuluyordu, bugün ise özellikle kız çocukları bu şekilde

yetiştiriliyor. Sahte utanç ahlakı (eğer... Bu yetiştirme aynı zamanda bilinçsizce ve ne yazık ki iyi niyetlerle de gerçekleşir) o kadar ustaca yönlendirilir ki, çoğu zaman ilk seksini kendileri "herhangi bir partnerle" yapmak isterler. Ve tüm alışlagelmiş dinler (evet, bizimki de!) diğer tarafa bakar ve onunla birlikte hareket eder ve aynı zamanda bu sözde ahlakı teşvik eder; örneğin çocuklara "utanmazlığın" bir yaşam günahı olduğunu söylemek, aynı zamanda "gerçek kötülükten" kaçınmaya da yardımcı olur. günah" ya da bu kaçınmanın onları gerçekten "gerçek günaha" sürükleyip sürüklediği önemli değildir. Önemli olan pedagojinin ahlaki görünmesidir; sonuçta gerçekten etkili olup olmadığı eğitimciler için artık önemli değildir. Sonuçta en önemlisi her şeyin olduğu gibi kalması, din açısından bağışlama ve erteleme işinin olması ve paranın kutuda olması - en azından geçmişte durum böyleydi. Bugün, en azından bizim için bu para toplama artık söz konusu değil; kilise vergisi sayesinde para "kendiliğinden" geliyor.

9. Sonuç: Gençler utanmayı sadece ahlak olarak düşünüyor ve bunu şiddetle savunuyorlar ama partner değiştirerek cinsel ilişkiye kesinlikle açık oluyorlar, çünkü bunun zaten bir noktada olması gerekiyor, yani kötü bir şey olamaz! Buradaki pek çok kız büyük sıkıntı yaşıyor çünkü her yerde onlara ilk cinsel partnerlerinin zaten asla doğru kişi olmadığı söyleniyor, bu yüzden ilkinin kim olduğuna pek yakından bakmıyorlar çünkü o "doğru kişi" değil yine de ". Önemli olan, "bu işi halledebilecek" birinin bulunmasıdır. Bunu yaparak gerçek ahlakın tam tersini uyguluyorlar ve bunun sonucunda bugün en azından yaygın bir gençlik karışıklığı yaşanıyor.

10. Peki ya bugün çok moda olan cinsel özerkliğe ne dersiniz? Çok güzel bir şey ama burada ve muhtemelen dünyanın her yerinde, özellikle genç kızlara yönelik rezil bir manipülasyon var. Çünkü gerçek kendi kaderini tayin, en az bir alternatifin olması için seçim özgürlüğünü gerektirir. Peki yetişkinlerin cinsellikle bağlantılı olarak burada ne işi var? Sundukları tek alternatif, gençler için o kadar çekici olmayan ve ilk etapta onlar için kabul edilemez olan, tamamen aseksüel bir "rahipler ve rahibeler" ahlaki modelidir. Yani gençler tam olarak "ahlaksız ahlak modeli"ne göre hareket ediyorlar, yani "yüksek ahlakı" reddedip, fırsat buldukça seks yapmaya başlıyorlar! Kesinlikle bir orta yol, yani masum çıplaklığın verdiği zevkle çekici bir ahlaki model vb. olacaktır (orijinal Yahudi dininin büyük fikirlerine ilişkin kısa versiyonun 1. maddesine ve bu metindeki 2. önsöze bakınız). Ancak bu o kadar ihmal ediliyor, hatta tamamen yasaklanıyor ki, gençler için baştan itibaren söz konusu bile olamaz. Demek ki, bilinçsiz de olsa, rezil ve çok etkili bir manipülasyon bu şekilde çalışıyor!

La Danse – Charles Samuel (1862 – 1935), Ecole Belge 1913, fildişi 2020 yılında Brüksel'deki Bayan Janssens van der Maelen'den satın alındı
Evlenmeden önce böyle bir uyum ve yetenek için çabalamak nasıl olurdu? Ve "yaşlı insanlar" arasında bunun işe yaramadığını söyleyenler, sadece kendileri için işe yaramadığını söylüyordur - gerçi bunu henüz "masum" oldukları bir zamanda yaptıklarını varsayabiliriz. seks, denemedim bile. O halde sevgili genç okuyucular: Bu tür her şeyi bilenlerin sizi kandırmasına izin vermeyin! Elbette öncelikle bunu arkadaşlarınızla konuşmalı ve onların gerçekten ne düşündüğünü dikkatle dinlemelisiniz! Dolayısıyla utancın üstesinden gelmek son derece ahlaki olabilir!

11. Gerçek ahlak için anlamlı strateji: Ruhtan gelen gerçek ahlak yoluyla sahte utanç ahlakının üstesinden gelmek: "cinsel farklılığı" tüketmek değil, yetiştirmek! Her halükarda konu bir partner olduğunda kızlar diğer kişinin kim olduğuna, nasıl bir karaktere sahip olduğuna, ona güvenip güvenemeyeceğine ve başka neler yapabileceğine çok daha yakından bakarlardı ve o kadar yakından bakarlardı ki Söz konusu kişi sonunda iyi bir hayat arkadaşı bile olabilir!

12. Kızların gerçek özgürleşmesi: Erkek çocuklarını katılmaya motive ederler. En aptal sarışın bile cinsel ilişki için hızla bir partner bulabilir, bu nedenle bir kadının bunun için herhangi bir özel zekaya ihtiyacı yoktur, ancak cinsel farklılığı geliştirmek için bir partner bulmak, örneğin cinsiyete özgü özel bölgeye dokunmadan karşılıklı masaj yapmak gibi. yani karşı cinsten insanlarla çıplaklık yaşamamanın zekayı, insan doğasına ilişkin bilgiyi, becerikli tartışmayı, atılganlığı, sağlıklı özgüveni ve gerçek özgürleşmenin tüm göstergelerini gerektirmesi nedeniyle cennet gibi bir keyif.

13. Peki çıplak masaj bir bakıma cinsel ilişkiyle aynı şey değil mi? Mümkün değil! Cinsel ilişki deyim yerindeyse şehvet nedeniyle de gerçekleşebilir; stresten kurtulmak için karşınızdaki kişiyi kullanırsınız. Buradaki insanların sokak jargonunda bir kızdan sıklıkla "sikiş nesnesi" veya "alıştırma yatağı" olarak bahsetmesi tesadüf değil, dolayısıyla bunun arkasında genellikle belli bir küçümseme yatıyor. Öte yandan böyle bir masajın eşit şartlarda olmakla, karşıdaki kişiye saygı duymakla, onu kullanmak istememek, incitmek istememek tavrıyla alakası vardır.

14. Ama yine de: Bütün bunlar bir şekilde ahlak kurallarına aykırı değil mi? Not: HER ŞEYİ yasaklayan (veya bir şekilde kötü yapan) kişi yalnızca HER ŞEYİN sonunda yapılmasını sağlayacaktır!

15. Ahlakın ve hatta bir bütün olarak toplumun yenilenmesi için özellikle kızlar neden bu kadar önemlidir? Burada önemli İspanyol filozof Ortega y Gasset'e atıfta bulunuyorum: Kızların "nüfuz" için (ister evlilik için ister "evlilik dışı ilişki için") ilk partnerlerini seçme kriterleri, tarihi herhangi bir askeri güçten daha fazla etkiler, muazzam bir topluma sahiptir - güç değişiyor!

16. Günümüzde dinin başarısızlığı. Affetmek ve ertelemek onların ana temasıdır, bu nedenle sadece "her şey zaten olup bittiği zaman" din adına faaliyet vardır. Gençleri formda tutmak için etkili, çekici ve mantıklı bir önlem yok: Maalesef burada özellikle bilimsel açıdan kanıt eksikliği var! Cinsel utanç, yani en azından "cinsiyete özgü vücut kısımlarını" saklamak hâlâ yüksek ahlakın temeli olarak kabul ediliyor. Ancak bu utancın etkinliği sorgulanmıyor; utancın "ahlaki besin değeri" üzerine bir araştırma

bilmiyorum. Eğer bu, "dindarlar" ile mafya arasındaki mükemmel işbirliği anlamına gelmiyorsa, din onların işini elinden almak istemez! Yani aslında 2000 yıldır hiçbir şey değişmedi...

17. Gerçek İsa'ya göre dinin görevi: önlemek, yani gençleri gerçek (cinsel) ahlaka hazırlamak!

18. Eşcinsel çiftleri kutsamaya ve LGBTQ bireyleri kabul etmeye ne dersiniz? Buna karşı hiçbir şey yok, ama önce heteroseksüelliğin başarısı için mantıklı bir pedagoji!

19. Oldukça bilimsel olan Alman Protestan İsa araştırması (yaklaşık 250 yıldır) Yeni Ahit'teki İsa'nın gerçek İsa olmadığını çoktan kanıtlamıştır. Bu nedenle, Katolikler de dahil olmak üzere teologlar bugün kerygma'daki İsa (yani Müjde veya Yeni Ahit) ile gerçek İsa, yani tarihsel veya tarihsel İsa arasında ayrım yapıyorlar. Just: Bu araştırma şu ana kadar yalnızca olumsuz sonuçlar verdi, yani doğru olmayan şeyler. Yuhanna İncili'ndeki günahkar hikayesine dayanarak gerçek İsa'nın yeniden canlandırılması benden geliyor. Çok açık ve tamamen mümkün olmasına rağmen bunu hiçbir yerde bulamadım. Her halükarda, tanrıların hikayeleriyle bu İsa'yla karşılaştırılamayacak kadar gerçekçi ve olasıdır. Benim fikrim: Cinsellik söz konusu olduğunda ilahiyatçılar susuyor. Burası aslında işlerin ilginç ve heyecan verici hale geldiği yer!

Bu kısa versiyonun sevgili okuyucusu! Dediğim gibi bu metin sadece kısa bir versiyondur. Daha fazla bilgi ilginizi çekerse sevinirim, bunun için daha detaylı bir versiyon hazırladım. Ve tabii ki burada özellikle gençlerin, aynı zamanda ebeveynlerin ve diğer eğitimcilerin de ilgisini çekecek daha pek çok şey var! Daha ayrıntılı versiyona ön sayfada verilen bağlantıdan veya www.michael-preuschoff.de

adresinden ulaşabilirsiniz - E-Posta: hpreuschoff@gmx.de

M.P., Dipl.-Theol. ve meslek okulu din öğretmeni i. R.